

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 9 (297) 25 września 2016

Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień świetnie się bawił. U bramy jego pałacu leżał żebrak okryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza; nadto i psy przychodziły i lizaly jego wrzody. Umarł żebrak, i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany. Gdy w Otchlani, pogrążony w mękach, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: „Ojcze Abrahamie, ulituj się nade mną i pošlij Łazarza; niech koniec swego palca umoczy w wodzie i ochłodzi mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu”. Lecz Abraham odrzekł: „Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz przeciwnie, niedolę; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A prócz tego między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd do nas się przedostać”. Tamten rzekł: „Proszę cię więc, ojcze, pošlij go do domu mojego ojca! Mam bowiem pięciu braci: niech ich przestrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki”. Lecz Abraham odparł: „Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają!” „Nie, ojcze Abrahamie - odrzekł tamten - lecz gdyby kto z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą”. Odpowiedział mu: „Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą”. (Łk 16,19-31)

Rok Miłosierdzia - 8 XII 2015 - 20 XI 2016

Rok 2016 - Rok Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski

Rok 2016 – Rok Henryka Sienkiewicza, Rok Feliksa Nowowiejskiego, Rok Cichociemnych

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audycja generalna – czwartek 30 VI 2016 r.

„Drodzy bracia i siostry, dziękuję Wam, że towarzyszyliście mi w waszych modlitwach podczas wizyty w Armenii. Proszę was, abyście trwali w modlitwie za mnie i za młodych, którzy w Polsce i w całym chrześcijańskim świecie przygotowują się do naszego, bliskiego już, spotkania w Krakowie. Niech zawsze będzie żywa w naszych sercach i naszych czynach pamięć, że «błogosławieni są miłosierni...». Z serca wam błogosławię. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”

Niedziela, 10 VII, str. 4

Anioł Pański – niedziela 24 VII 2016 r.

„W tych dniach wielu młodych ze wszystkich stron świata zmierza do Krakowa, gdzie będzie miał miejsce XXXI Światowy Dzień Młodzieży. Również ja w najbliższą środę wyruszę na spotkanie z tymi chłopcami i dziewczętami, by świętować z nimi i dla nich Jubileusz Miłosierdzia, za wstawiennictwem św. Jana Pawła II. Proszę, byście towarzyszyli mi modlitwą. Już teraz pozdra-

wiam i dziękuję tym, którzy pracują, by przyjąć młodych pielgrzymów, wraz z licznymi biskupami, księżmi, zakonnikami i zakonnicami. Szczególną myśl kieruję do bardzo wielu ich rówieśników, którzy nie mogąc być tam osobiście, będą śledzić to wydarzenie za pośrednictwem mediów. Wszyscy będziemy zjednoczeni w modlitwie!”

Biuletyn Radia watykańskiego, 24 VII 2016

Audycja generalna – środa 3 VIII 2016 r.

Bracia i siostry, za waszym pośrednictwem dziękuję Narodowi Polskiemu i Kościołowi w Polsce za to wielkie święto młodości, jakie mogliśmy przeżywać w Krakowie. Po raz kolejny wyrażam moja wdzięczność Prezydentowi Polski, innym przedstawicielom władz, Kardynałowi Arcybiskupowi Krakowa i całemu Episkopatowi Polski oraz tym wszystkim, którzy na różne sposoby przygotowali i sprawili, że stało się możliwe to wydarzenie, które dało Polsce, Europie i światu znak żywej wiary, znak braterstwa i pokoju. Proszę Boga, aby ci młodzi ludzie, których spotkałem w Krakowie, zanieśli w swoich sercach iskrę Jego miłosierdzia całemu światu. Bogu Ojcu zawie-

rzam duszę Kardynała Macharskiego, którego dane mi było nawiedzić przed jego śmiercią, która nastąpiła wczoraj! Niech Bóg wam błogosławi!

Niedziela, 14 VIII, str. 4

Audiencja ogólna – środa 10 VIII 2016 r.

„Drodzy bracia i siostry, przechodząc przez Bramę Miłosierdzia, niech każdy wie, iż zbliża się do miłosiernego Serca Jezusa: to On jest w istocie prawdziwą Bramą prowadzącą do zbawienia i przywracającą nas do nowego życia. Niech Jego błogosławieństwo stale wam towarzyszy! Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!”

Biuletyn Radia watykańskiego, 10 VIII 2016

Audiencja ogólna – środa 14 IX 2016 r.

„Pozdrawiam pielgrzymów polskich. Bracia i siostry, dzisiaj obchodzimy święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Wpatrujemy się często w Krzyż, na którym Jezus, Syn Boży umarł dla naszego zbawienia. Ten święty Znak jest odpowiedzią Boga na zło i grzech człowieka. Jest to odpowiedź miłości, miłosierdzia i przebaczenia. Ukazujemy Krzyż całemu światu, wysławiamy Go w naszych sercach, domach i wspólnotach. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Biuletyn Radia watykańskiego, 14 IX 2016

Audiencja ogólna – środa 21 IX 2016 r.

„Serdecznie pozdrawiam pielgrzymów polskich. Życzę, by wasz pobyt w Rzymie umocnił waszą wiarę i więź z Kościołem. Przechodząc przez Drzwi Święte wypraszaćcie dar odpustu dla was samych, dla waszych bliskich i zmarłych. Niech to przejście będzie dla was znakiem Bożego miłosierdzia. Niech duch wzajemnej miłości przenika wasze serca i promieniuje tym Miłosierdziem, które nigdy nie będzie miało końca. Z serca wam błogosławię”.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 21 IX 2016

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Obecne przepisy podatkowe umożliwiają wpłatę darowizny na konto KIK w Katowicach i odliczenie tej kwoty od dochodu w rozliczeniu rocznym PIT.

(Wpłaty darowizn dokonywane w ciągu roku 2015 mogą zostać odliczone od dochodu w zeznaniu bieżącym, tj. za rok 2015. Natomiast darowizny przekazane w ciągu roku 2016 mogą zostać odliczone w zeznaniu za rok 2016 - do 30 kwietnia 2017 roku.)

Odliczeniu podlegają darowizny do łącznej kwoty nieprzekraczającej 6% dochodu podatnika. Do limitu tego wlicza się sumę darowizn przekazanych na cele kultu religijnego, na cele pożytku publicznego dla organizacji prowadzących działalność pożytku publicznego (np. KIK) oraz na cele krwiodawstwa.

Organy podatkowe za darowizny na cel kultu religijnego uznały nie tylko darowizny przeznaczone dla kościołów, związków religijnych i kościelnych osób prawnych, ale także przekazywane na rzecz innego podmiotu realizującego tożsame cele, np. na rzecz Radia Maryja czy Katolickich Stowarzyszeń np. Katolickiego Towarzystwa Kulturalnego (pismo Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bielsku-Białej z 21 listopada 2005 r., sygn. 2403-PDF-75-05).

Warunkiem skorzystania z odliczenia jest odpowiednie udokumentowanie przekazania darowizny. Darowizna powinna zostać udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego.

Trzeba jednak pamiętać, że z takiego odliczenia skorzystają tylko osoby rozliczające się według zasad ogólnych oraz ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Darowizny nie odliczą natomiast przedsiębiorcy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem liniowym (stawka 19%) lub kartą podatkową.

skarbnik Małgorzata Piechoczek

Rok Miłosierdzia 8 XII 2015 - 20 XI 2016

Misericordiae vultus

Bulla ustanawiająca nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia

Franciszek,

Biskup Rzymu,

Sługa Sług Bożych

do wszystkich, którzy będą czytać ten list

Łaska, miłosierdzie i pokój

Jeśli Bóg zatrzymałby się na sprawiedliwości, przestałby być Bogiem i stałby się jak wszyscy ludzie, którzy przywołują szacunek dla prawa. Sprawiedliwość sama z siebie nie wystarczy, a doświadczenie uczy, że odwoływanie się tylko do niej niesie ze sobą ryzyko jej zniszczenia. Z tego też powodu Bóg przekracza sprawiedliwość miłosierdziem i przebaczeniem. To nie oznacza umniejszenia sprawiedliwości bądź uczynienia jej

zbędną, wręcz przeciwnie. Ten, kto błądzi, będzie musiał ponieść karę. Tyle że to nie jest koniec, ale początek nawrócenia, ponieważ doświadcza się czułości przebaczenia. Bóg nie odrzuca sprawiedliwości. On ją włącza i przekracza w jeszcze większym wydarzeniu, w którym doświadcza się miłości, która jest fundamentem prawdziwej sprawiedliwości. Musimy poświęcić wiele uwagi temu, co pisze Paweł, aby nie wpaść w ten sam błąd, który Apostoł wypominał ówczesnym Żydom: «Albowiem nie chcąc uznać, że usprawiedliwienie pochodzi od Boga, i uporczywie trzymając się własnej drogi usprawiedliwienia, nie poddali się usprawiedliwieniu pochodzącemu od Boga. A przecież kresem Prawa jest Chrystus, dla usprawiedliwienia każdego, kto wierzy» (Rz 10, 3-4). Ta Boża sprawiedliwość jest miłosierdziem udzielonym wszystkim jako łaska na mocy śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Krzyż Chrystusa zatem jest sprawiedliwością Boga nad nami wszystkimi i nad światem, ponieważ ofiaruje nam pewność miłości i nowego życia.

Bramy Miłosierdzia

Katedra św. Mikołaja w Bielsku-Białej.

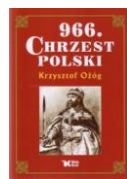
Zdjęcie Stanisław Waluś

Członkowie zabrzańskiej sekcji Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach przed Kościołem św. Anny w Zabrzu – siedzibą sekcji.

Zdjęcie Wojciech Pillich

Rok 2016 - Rok Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski

Krzysztof Ożóg
966. Chrzest Polski
Wydawnictwo Biały Kruk
Kraków 2015

XIII. Czas i miejsce chrztu Mieszka I

Jak już wspomnieliśmy, w najstarszych przekazach historycznych wymieniona jest tylko data roczna chrztu władcy polańskiego, zaś żaden z nich nie podał miejsca tego wydarzenia oraz osoby szafarza sakramentu. (...) Dziś nie sposób definitywnie rozstrzygnąć spornej kwestii miejsca chrztu, choć summa summarum zdecydowanie najwięcej przesłanek przemawia za Poznaniem. (...) Najbardziej stosownym czasem dla ceremonii chrztu władcy wydaje się Wielkanoc w 966 r. (...) str. 102-110

Ojciec Święty Franciszek w Polsce 27 - 31 lipca 2016

Światowe Dni Młodzieży

Światowe Dni Młodzieży to nie tylko uroczystości w Krakowie, ale i szereg wydarzeń w całej Polsce. Niżej kilka relacji.

ŚDM w Sułkowicach

Od wielu lat spędzam wakacje w Sułkowicach – miasteczku (od 1968 r.) odległym o ok. 32 km od Krakowa. W tym roku odpowiadając na apel do parafian ks. proboszcza, spodziewającego się przybycia do tamtejszej parafii na ŚDM znacznej liczby młodych pielgrzymów, zgłosiliśmy z żoną gotowość przyjęcia do domu kilku z nich. Zważywszy, że parafia liczy ok. 6 tys. mieszkańców, a liczba przydzielonych pielgrzymów, którymi w końcu okazali się młodzi z Włoch wynosiła ok. 700, stanowiło to dla niej trudne wyzwanie organizacyjne.

Do tego przedsięwzięcia parafia przygotowywała się od dłuższego czasu: najpierw duchowo (modlitwy na każdej Mszy św.), potem organizacyjnie (powstanie komitetu organizacyjnego, zgłoszenia wolontariuszy, apele do parafian o przyjęcie pielgrzymów do swoich domów i ich rejestracja, wydanie mapy miasteczka z opisem w języku włoskim, minisłowniczek włosko-polski). Dwa tygodnie przed przybyciem gości parafia podejmowała symbole tego wydarzenia: Krzyż Roku Świętego (potem Krzyż Świato-

wych Dni Młodzieży) oraz ikonę NMP Salus Populi Romani. Z tymi symbolami odbyła się procesja ulicami miasteczka, która informowała i zachęcała do włączenia się do tego wyjątkowego wydarzenia w historii parafii. Na kilkanaście dni przed przybyciem pielgrzymów została udekorowana flagami (polską, włoską i ŚDM) plebania oraz budynek Rady Miejskiej. Kościół parafialny, pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa został ozdobiony transparentem z napisem włoskim „Benvenuti” i polskim „Witajcie”.

W poniedziałek (25.07.2016) pielgrzymi przybyli autokarami (w liczbie 19). Po wyposażeniu ich przez wolontariuszy parafialnych w niezbędne materiały (modlitewniki, informatory, mapy, przewodniki) przygarnieni zostali przez gospodarzy, którzy zadeklarowali się ich przyjąć. W naszym przypadku po serdecznym ogólnym powitaniu „HALLO”, nastąpiło zapytanie „Do you speak English?” Po uzyskaniu pozytywnej odpowiedzi język ten stał się „urzędowym” językiem kontaktu, który obie strony straszliwie „łamiąc”, mimo wszystko skutecznie się porozumiewały. Pięć młodych dziewczyn wniosło swój entuzjazm w progi naszego starego domu. Entuzjazm ten nie wygasł zupełnie nawet, gdy po dniach pełnych modlitw, spotkań i różnych innych zajęć wracały zmordowane w godz. 23 – 1¹⁵. W spotkaniu inauguracyjnym w kościele parafialnym w Sułkowicach atmosfera była tak podniosła, iż doszło do takich „ekscesów”, jak tańce w kościele. Zrobiło to na naszej wnuczce olbrzymie wrażenie, choć niewiele szczegółów rozumiała, bo na całym spotkaniu „panował” język włoski. W kościele parafialnym odbyło się wiele katechez dla ok. 1000 włoskich uczestników (w tym z kilku goszczących sąsiednich parafii), które głosiło przez trzy dni 6 biskupów włoskich, a następnie przez dwa dni 2 kardynałów (w tym przewodniczący Episkopatu Włoch). Stanowiło to duże wyróżnienie dla parafii, ale też towarzyszyły temu poważne przedsięwzięcia organizacyjne, związane z podjęciem dostojnych gości, a także przygotowanie dla ok. 900 młodych 2 obiadów.

Poranne posiłki w naszym domu (jakże różne od polskich, co do menu) były okazją do rozmów o Włoszech, Polsce, sławnych Polakach i Włochach (zwłaszcza muzykach), a także do wspólnych krótkich przedsięwzięć artystycznych (wspólna gra na gitarze i skrzypcach). Gościna zakończyła się wymianą adresów mailowych,

flag państwowych, wspólnym zdjęciem i błogosławieństwem na drogę powrotną.

W parafii po ŚDM pozostały miłe wspomnienia. Jeszcze przez kilka tygodni nad drzwiami wejściowymi kościoła wisiał transparent witający pielgrzymów, budynek plebanii ozdobiony jest do dziś flagami związanymi ze Światowymi Dniami Młodzieży, a podczas modlitw na każdej Mszy św. przedstawiana jest intencja o błogosławione owoce Spotkania Młodych z całego świata dla jego uczestników. W opinii ks. proboszcza owocem tego wydarzenia w skali parafii (zwłaszcza wśród osób zaangażowanych w organizację ŚDM) jest atmosfera jedności i optymizmu, co do możliwości organizacji w przyszłości wspólnych przedsięwzięć.

Tekst: Marek Smolik

Zdjęcie: Waldemar Tomaka

Nigdy niekończąca się opowieść - czyli MAGIS 2016 w Gliwicach

W tym roku Polska miała niewątpliwy zaszczyt bycia gospodarzem Światowych Dni Młodzieży. Zjechało się do naszego kraju mnóstwo wspaniałych młodych ludzi wierzących całym sercem w Pana Jezusa. Wiele parafii przyjęło do siebie jakąś część uczestników i zapewniło im nie tylko dach nad głową i wyżywienie, ale przede wszystkim otwarte, polskie, chrześcijańskie serce – także nasza.

Ponieważ stanowimy parafię prowadzoną przez ojców Jezuitów, młodzież która do nas przyjechała, także była z parafii jezuitkich, z różnych zakątków świata. Kto to dokładnie był? Aby nie tworzyć anonimowej historii pragnę wymienić wam ich wszystkich z imienia. Z Columbii: Jorge, Catherin, Luisa i Javier. Z Wielkiej Brytanii: Rachel. Z USA: Vincent. Z Francji: Martin, Therese, Julien, Anne-Claire, Marie. Z Irlandii: Cathal. Z Afryki: Nkunzi,

Thomas, Ester i Jackline. Z Belgii: Els. Z Malty, lecz mieszkająca w Wielkiej Brytanii: s. Mary Anne. Wraz z nimi była ekipa prowadząca całość, a mianowicie: o. Mirosław Bożek, Łucja Grekowicz, Michalina Krakowska, Bartosz Gabryś oraz Katarzyna Uniowska. Nie pomyślę się pewnie mówiąc, że każde z nas włożyło w ten wspólny czas wiele serca i ciężkiej pracy, ale od Pana Jezusa i tych niesamowitych ludzi otrzymaliśmy jeszcze więcej miłości, akceptacji i wsparcia.

Jak to się stało, że te 18 cudownych osób przyjechało do naszej parafii Matki Boskiej Kochawieńskiej? Nie wszyscy pewnie wiedzą, że pod nazwą Światowe Dni Młodzieży kryje się głównie, te kilka dni w czasie, gdy Papież już jest w danym kraju. W naszym przypadku było to kilka wyjątkowych dni w Krakowie. Lecz młodzież przyjeżdża już dużo wcześniej. Młodzież ignacjańska, czyli pochodząca ze wspólnoty Magis, prowadzonej w wielu krajach przez jezuitów, również w naszej parafii, zjechała już prawie 2 tygodnie wcześniej do Łodzi. Było nas tam około 2 tysięcy. Tam przez te dwa wspaniałe dni, razem bawiliśmy się, poznawaliśmy, tańczyliśmy lecz przede wszystkim modliliśmy się. Wspaniałym pomysłem ojców Jezuitów jest ten o Eksperymentach. Czym jest ów Eksperyment? Jest to czas, który odbywa się zaraz po wspólnym zapoznaniu się – w tym przypadku w Łodzi. Młodzież przed przyjazdem do Polski, mogła sobie wybrać w jakim rodzaju Eksperymentu chce wziąć udział: artystycznym, pielgrzymkowym, społecznym czy duchowym. I właśnie prosto z Łodzi rozjeżdżaliśmy się, każda mała grupa w inne miejsce w Polsce, na inny Eksperyment.

Nasz Eksperyment w Gliwicach na Koperniku nosił nazwę: „Nigdy niekończąca się opowieść” i dotyczył on kategorii artystyczno-teatralnej. Naszym celem było przedstawienie teatralne dotyczące postaci św. Ignacego Loyoli.

Nasi goście przed palmiarnią w Gliwicach.

Próby na schodach naszego kościoła.

Relaks nad jeziorem.

We wstępnym planie ze względu na bariery językowe, miała to być pantomima. Jednak ogromny temperament i wspaniałe osobowości artystyczne naszych uczestników nie do końca nam na to pozwoliły! Jak się przygotowywaliśmy do naszego przedstawienia? Każdego dnia mieliśmy kilka elementów stałych: modlitwa poranna, Msza Święta i modlitwa wieczorna. Również codziennie dzieliliśmy się na małe grupki tzw. kręgi Magis, w których dzieliliśmy się doświadczeniem dnia, zarówno od strony duchowej jak i codziennych trosk i radości. Także codziennie mieliśmy warsztaty i to właśnie podczas nich planowaliśmy, ćwiczyliśmy i przygotowywaliśmy wszystkie materiały potrzebne nam do przedstawienia.

Podczas tych dni, znalazł się również czas na wspólną integrację i zabawę. I tak... dzięki Waszej hojności, mogliśmy wybrać się do Willi Caro oraz na pizzę, zorganizować grilla, wybrać się na wspólny relaks nad jezioro, a także codziennie korzystać z takich udogodnień jak np. słodycze (hitem były torty bezowe z owocami, również dar), świeże pieczywo, różnego rodzaju na-

poje na gorące dni, a także naprawdę wiele, wiele innych.

Przedstawienie teatralne.

Nasi uczestnicy ogromną ilość razy powtarzali jak zaskoczeni są dobrocią naszych parafian, warunkami i tymi wszystkimi darami, lecz może przede wszystkim serdecznością i otwartością z jaką spotkali się podczas spotkania z Wami.

Zaskoczenie i zachwyt - to budziło się w sercach tworzących Ekipę - gdy widzieliśmy jak uczestnicy są otwarci na nas wszystkich, a przede wszystkim na Pana Jezusa. Ich zaangażowanie w codzienną modlitwę nieodmiennie budziło mój zachwyt, czasem nawet wzruszenie. Angażowali się bez problemu we wszystko, a ich śpiew w ich własnych językach (nawet w suahili) zdecydowanie wyrażał miłość do Pana Jezusa. Już drugiego dnia wszyscy oni umieli śpiewać pieśń: *Błogosławieni Miłosierni* – i to po polsku!

Codziennie warsztaty były ciężką pracą, lecz chyba bardziej zapamiętamy je jako wspólną zabawę i wspaniałą czas. Myślę, że wszyscy prowadzący ten Eksperyment, jesteśmy zaskoczeni jak w oparciu o naprawdę krótki scenariusz, nasi kochani uczestnicy stworzyli coś tak pięknego... i zupełnie odmiennego od pierwotnie zaplanowanej wersji! Każdy z nich zaangażował się na 100%. I choć nie jestem w stanie napisać o wszystkich, o kilku osobach wspomnę z osobna:

- Jackline – zawsze wnosząca ogromną radość do grupy i poczucie że Pan Jezus jest wśród nas, swoją energią pobudzała każdą próbę do życia, nawet gdy wszyscy inni mieli już dosyć;

- Martin – bardzo wstydliwy lecz nigdy nie mówiący „nie”; przykład na to, że z pomocą Bożą możemy przełamać każdą z naszych barier;

- Catherin i w sumie cała ekipa z Columbi – każdego dnia podbijająca nasze serca tym jak bardzo są otwarci, radośni i gotowi na wszelkie wyzwania;

- Vincent, który na każdej próbie był oskarżony o zbyt uśmiechniętą wersję cierpiącego, zranionego w walce Ignacego – zawsze starał się coraz mocniej wyrażać cierpienie, a także jako nowicjusz jezuicki pomagał nam naprawdę w każdej sprawie.

I tak zarówno ja, Michalina, Bartosz, Kasia i o Mirek, moglibyśmy zapewne opowiadać o nich wszystkich bez końca. Dzięki ogromnej pomocy Pana Jezusa, dla nas wszystkich był to zdecydowanie wyjątkowy, pełen wzruszeń, radości, miłości i doświadczenia Bożej opieki czas. Nie udało się to nam bez wszystkich Was – naszych parafian, waszej pomocy zarówno finansowej, jak i wszystkich darczyńców i tych, którzy wspierali nas modlitwą. Dziękujemy! Z całego serca!

Po 6 dniach Esperymentów i myślę, że bardzo udanym przedstawieniu teatralnym, wszyscy razem udaliśmy się do Częstochowy by tam znów spotkać się w tym większym gronie. Wspaniałym doświadczeniem był *Festival Narodów*, podczas którego oglądaliśmy prezentacje taneczne, muzyczne, teatralne i wiele, wiele innych, w których uczestnicy Magis 2016 opowiadali o swoich krajach. Także w Częstochowie pielgrzymowaliśmy wspólnie na Jasną Górę! I już stamtąd nasi uczestnicy pojechali do Krakowa na spotkanie z Ojcem Świętym.

Dziękuję Bogu za to doświadczenie i wszystkim je polecam. Panama czeka!

Tekst Łucja Grekowicz

Msza św. w Lipnickim amfiteatrze

W sobotę 23 lipca 2016 r. udałem się do amfiteatru w Lipniku (dzielnica Bielska-Białej), aby uczestniczyć we Mszy św. wraz z gośćmi z Francji, którzy mieszkali w indywidualnych domach oraz w szkole. Na Mszę św. byli zaproszeni gospodarze goszczący pielgrzymów i wszyscy

parafianie. Idąc ul. Polną zobaczyłem trzech robotników pracujących przy kanalizacji. Jeden z nich zapytał o „picie”. Najstarszy odpowiedział mu, że „teraz się nie pije” i na koniec swej wypowiedzi dodał: „naród zmądrzał”.

Ołtarz polowy z krzyżem i ambonką zostały ustawione na płycie amfiteatru. Mszę św. koncelebrowało 6 księży – przewodniczył ksiądz z Francji. Uczestników powitał proboszcz parafii Narodzenia NMP Jerzy Wojciechowski. O skupieniu uczestników świadczyły chwile ciszy, gdy słyhać było tylko brzęczenie os i much.

Lipnicki amfiteatr – jedyna dekoracją flagi: Maryjna, polska, papieska i francuska.

Czytania były w języku francuskim i zaraz potem po polsku (czytał ks. Proboszcz) [Ga 2,19-20, J 15,1-8]. Homilię wygłosił główny celebrans po francusku. Nie znając zupełnie tego języka, zwróciłem uwagę tylko na wspomnienie św. ojca Maksymiliana Kolbego.

Ksiądz z Francji głosi homilię.

Ostatnie błogosławieństwo.

Dekoracja kościoła parafialnego w Lipniku.

Baranku Boży śpiewaliśmy po łacinie, a przekazanie znaku pokoju było szczególnie serdeczne. Komunia św. była przyjmowana w procesjach – zarówno do ust, jak i na rękę. Pod koniec Mszy św. wolontariuszka Karolina powiedziała o dalszym przebiegu spotkania: każda rodzina goszcząca pielgrzymów zapewnia czas gościom, a grupa ze szkoły podzieli się na trzy części. Pierwsza będzie brała udział w grze terenowej, druga, która nie chce szukać skarbów, może pójść na przechadzkę do źródła Maryjnego, a reszta może pozostać w amfiteatrze. Na popołudnie uczestnicy byli zaproszeni na spotkanie u Sióstr Szkolnych de Notre Dame w Lipniku.

Stanisław Waluś

Spotkanie u Sióstr Szkolnych de Notre Dame w Lipniku

Spotkanie młodych Francuzów odbyło się w sobotę po południu 23 lipca 2016 r. w ogrodzie sióstr zakonnych de Notre Dame przy ul. Polnej w Bielsku-Białej Lipniku. Młodzież i parafianie uczestniczący w spotkaniu mieli okazję nie tylko wysłuchać koncertów, ale również razem się modlić i tańczyć.

Koronka do Miłosierdzia Bożego – prowadzący młody Francuz trzyma krzyż z figurą Pana Jezusa. Częstki odmawiane są na przemian po polski i po francusku.

Młodzież śpiewa wznosząc w górę ręce.

Taniec przed sceną.

Barbara Waluś

W Bielsku-Białej wielkie wydarzenie – młodzież z różnych części świata pod Dębowcem

Wielka wspólnota kościoła młodych zjednoczyła się w niedzielne popołudnie 24 VII 2016 pod Dębowcem. Spotkało się tu ok 5700 pielgrzymów – przedstawiciele na ŚDM, prawie wszystkich kontynentów pod znakiem Miłosierdzia Bożego i jego przesłaniem „**Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią**”.

Największą grupę stanowili Francuzi, Włosi a potem z obu Ameryk, Azji i Afryki.

Ich flagi radośnie powiewały i chociaż goście byli z różnych stron świata, o odmiennych obyczajach, posługującymi się różnymi językami, o odmiennym wrażliwości na wiele spraw obecnych w świecie, to jednak tu obok hali pod Dębowcem, stali zjednoczeni jako dzieci jednego Ojca, Jednego Boga.

Biskup Piotr Greger i prezydent Bielska-Białej Jacek Krywult.

A wśród nich biskupi, księża, siostry zakonne, seminarzyści, władze samorządowe naszego regionu, rodziny opiekujące się gośćmi i mieszkańcy Bielska-Białej.

To finalne spotkanie „Dni w Diecezji” bielsko-żywieckiej rozpoczęło się Koronką do Bożego Miłosierdzia pod przewodnictwem bp Piotra Gregera a poprowadzoną przez scholę diecezjalną, kierowaną przez ks. Grzegorza Strządałę z Istebnej. Tekst modlitwy na bilbordach był wyświetlany w 10 językach świata.

Witając pielgrzymów prezydent miasta Jacek Krywult przypomniał o dwóch ważnych miejscach w naszej diecezji: o niemieckim obozie Auschwitz i o Wadowicach – miejscu urodzenia św.

Jana Pawła II inicjatora ŚDM. Poinformował również o jubileuszu 1050 rocznicy Chrztu Polski.

Atmosferę zabawy i radości wprowadził zespół Retrospekcja, który bawiąc rytmem, pięknymi melodiami, zachęcał do wspólnych śpiewów i tańców, wzbudzał też do refleksji słowami:

„Jezus siłą mą
Jezus pieśnią mego życia
Królem wiecznym on
Niepojęty w mocy swej”

Wielką owacją witano przedstawiające się grupy pielgrzymów z różnych stron świata, które swoją obecność zaznaczały flagami, śpiewem, tańcem i oklaskami.

Wśród pielgrzymów był również burmistrz Cieszyna Ryszard Macura, który o odbywającym się spotkaniu powiedział: „To wyjątkowe święto, ten wielki entuzjazm, bardzo zachęca mnie do zabawy i chętnie znalazłbym się wśród młodych, i tak jak oni podnosił ręce w górę i chwalił Pana Boga. Jest to dla nas wyjątkowy czas, czas wielkiej nadziei. Ten entuzjazm pokazuje nam, że Chrystus jest ciągle żywy i pokładając w nim nadzieje będziemy szczęśliwi. Czasami zdrowsi, czasami chorzy, czasami biedniejsi, czasami bogatsi, ale Chrystus jest naszą nadzieją, on daje nam radość, zbawienie, pokój, wolność. Młodzi świetnie to nam pokazują. Cieszymy się razem z nimi”.

Nad bezpieczeństwem tego wielkiego wydarzenia czuwały przygotowane służby miasta, ale też wolontariusze z różnych parafii naszej diecezji, ze swoim opiekunem ks. Łukaszem Listwanem.

Był też czas na adorację Najświętszego Sakramentu.

Usłyszeliśmy słowa: „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest wasz Ojciec” (Łk 6,36). A wobec drugiego człowieka, mojego brata i siostry, na drodze wiary, czyńcie to samo, co Bóg czyni wobec każdego z nas. Tak na zakończenie, dziękując za dar spotkania z drugim człowiekiem, na wszystkich szlakach ich pielgrzymowania, powiedział bp Piotr Greger życząc wszystkim radosnego przeżywania nadchodzącego czasu ŚDM 2016 w Krakowie.

Serce rosło, gdy można było obserwować wśród tej wspólnoty zjednoczenie w modlitwie, zabawie i radosnym przeżywaniu spotkania z Panem Bogiem i drugim człowiekiem. Mamy nadzieję, że zapalona tu idea miłosierdzia będzie przekazana na cały świat.

Tekst i fotografie Urszula i Andrzej Omyliński

Ojciec Święty Franciszek na Jasnej Górze z okazji 1050. Rocznicy Chrztu Polski

28 lipca 2016 r. Ojciec Święty Franciszek przybył na Jasną górę, aby się modlić z pielgrzymami. W Mszy św. uczestniczył prezydent Andrzej Duda z małżonką Agatą Kornhauser-Dudą oraz premier Beata Szydło i inni przedstawiciele władz. Był też prezydent Republiki Panamy Juan Carlos Varela Rodriguez z małżonką.

Niniejsza relacja zawiera zdjęcia trzech osób, które uczestniczyły w spotkaniu z Papieżem w trzech różnych miejscach i fragmenty homilii Ojca Świętego.

Informacja w pociągu z Gliwic do Częstochowy: 28 lipca Dzień wizyty Ojca Świętego na Jasnej Górze – bezpłatne przejazdy Kolejami Śląskimi w województwie śląskim (SW).

Osoby nie mające wejściówki zajmowały miejsce w Alei Henryka Sienkiewicza (na zdjęciu), Alei Najświętszej Maryi Panny oraz przy telebimach w Parkach 3 Maja i im. Stanisława Staszica (AW).

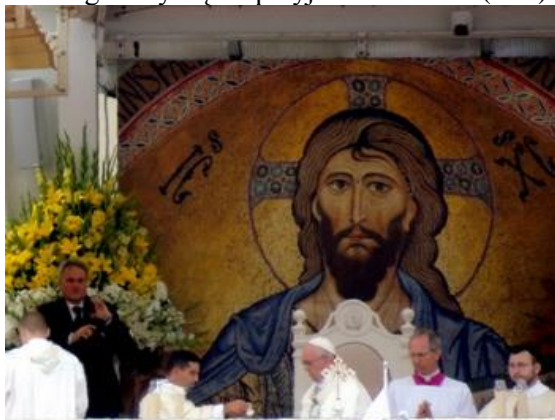
Nad wszystkim czuwała Matka Boska Częstochowska (AW).

Dekoracje domów – najczęściej flagą papieską, polską i Maryjną (SW).

Ojciec Święty Franciszek ofiarował Jasnej Górze Złotą Różę. Będzie ona obok Złotej Róży Jana Pawła II i Pawła VI (przywiezioną przez Benedykta XVI). Paweł VI miał ją podarować w 1966 r., ale władze PRL nie zgodziły się na przyjazd do Polski (BW).

Papieża Franciszka powitaliśmy śpiewaniem „Bądź pozdrowiony Ojciec nasz” i wymachiwaniem chorągiewek, flag, chust, ... (AW)

Bezpośrednio przy papieżu Mszę św. koncelebrowali: przewodniczący KEP abp Stanisław Gądecki, metropolita częstochowski abp Wacław Depo, prymas Polski abp Wojciech Polak i nuncjusz apostolski abp Celestino Migliore (AW).

Fragmety homilii

Z czytań tej liturgii wyłania się Boża myśl, która przechodzi przez ludzką historię i tworzy historię zbawienia. (...)

Pomyślmy o wielu synach i córkach waszego narodu: męczennikach, którzy sprawili, że zajaśniała bezbronna moc Ewangelii; o ludziach prostych a jednak niezwykłych, którzy potrafili świadczyć o umiłowaniu Boga pośród wielkich prób; o łagodnych a zdecydowanych głosicielach Miłosierdzia, jak święty Jan Paweł II i święta Faustyna. Poprzez te „kanały” swojej miłości Pan sprawił, że owe bezcenne dary dotarły do całego Kościoła i całej ludzkości. Znamienne jest, że obecna rocznica chrztu waszego narodu zbiega się dokładnie z Jubileuszem Miłosierdzia.(...)

Myśląc o darze tysiąclecia obfitującego wiarą, wspaniale jest przede wszystkim podziękować Bogu, który podążał z waszym narodem, biorąc go za rękę i towarzysząc mu w wielu sytuacjach. Także jako Kościół jesteście powołani, by to zawsze czynić: słuchać, angażować się i stawać się bliskimi, dzieląc radości i trudy ludzi, aby Ewangelia była postrzegana bardziej konsekwentnie i przynosiła większe owoce: przez pozytywne promieniowanie, poprzez przejrzystość życia. (...)

Także wasza historia, uformowana przez Ewangelię, Krzyż i wierność Kościołowi, była świadkiem pozytywnego wpływu autentycznej wiary, przekazywanej z rodziny do rodziny, z ojca na syna, a zwłaszcza przez matki i babcie, którym trzeba bardzo dziękować. Przede wszystkim mogliście namacalnie dotknąć konkretnej i przezornej czułości Matki wszystkich, której przybyłem tutaj oddać cześć jako pielgrzym, a którą pozdrowiliśmy w Psalmie jako „chlubę naszego narodu” (Jdt 15, 9). (...)

W życiu Maryi podziwiamy tę małość umiłowaną przez Boga, który „wejrzał na uniznienie Służebnicy swojej” i „wywyższył pokornych” (Łk 1, 48.52). Tak bardzo sobie w Niej upodobał, że z Niej zechciał utworzyć swoje ciało, tak że Dziewica stała się Bogarodzicą, jak głosi starożytny hymn, który śpiewacie od wieków. Wam, którzy nieustannie do Niej przychodzicie, podążając do tej duchowej stolicy kraju, niech nadal wskazuje drogę i pomaga tkąć w życiu, pokorną i prostą treść Ewangelii. Tutaj, na Jasnej Górze, podobnie jak w Kanie, Maryja oferuje nam swoją bliskość i pomaga nam odkryć, czego brakuje do pełni życia. Teraz, podobnie jak wówczas, czyni

to z macierzyńską troską, ze swoją obecnością i dobrą radą, ucząc nas unikania arbitralnych decyzji i szemań w naszych wspólnotach. Jako Matka rodziny chce nas strzec razem. Wasz naród pokonał na swej drodze wiele trudnych chwil w jedność. Niech Matka, mężna u stóp krzyża i wytrwała w modlitwie z uczniami w oczekiwaniu na Ducha Świętego, zaszczerpi pragnienie wyjścia ponad krzywdy i rany przeszłości i stworzenia komunii ze wszystkimi, nigdy nie ulegając pokusie izolowania się i narzucania swej woli. (...)

Procesja z darami (AW).

Delegacja polskich duchownych wręczyła papieżowi Franciszkowi krzyż wykonany z drewna z czasów Mieszka I (AW).

Radosne pożegnanie (SW).

Tym helikopterem odleci Papież do Krakowa (SW).

966 Z MARYJĄ DZIĘKUJEMY ZA 1050 LAT CHRZTU POLSKI 2016 (BW).

My, młodzież całego świata, przychodzimy do Ciebie, Matko Chrystusa i Matko Kościoła. Przynosimy Tobie całą naszą radość...

AKT ZAWIERZENIA MŁODZIEŻY MATCE BOŻEJ.
ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY. JASNA GÓRA. 1991 (BW).

W pielgrzymce uczestniczył dziadek z wnukami – mieszkańcy Rybnika (SW).

Stanisław Waluś, Zdjęcia: Barbara Waluś (BW), Stanisław Waluś (SW), Antoni Winiarski(AW)

Rok 2016 - Rok Henryka Sienkiewicza, Rok Feliksa Nowowiejskiego, Rok Cichociemnych

Źródło, Numer specjalny,
2016 – Rok Henryka Sienkiewicza (1846-1916), nr 29
(1281) 17 VII 2016

Numer przygotowali: Joanna i Jarosław Szarkowie

Apel Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach do Parlamentu i Rządu RP o wycofanie aprobaty dla Konkluzji Rady Europy z 16 czerwca 2016 r.

Katowice, 8 września 2016 r.

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach apeluje do Parlamentu RP o wyrażenie dezaprobaty dla Konkluzji Rady Unii Europejskiej w sprawie równouprawnienia osób LGBTI z 16 czerwca 2016 r., dotyczących praw zdrowotnych, reprodukcyjnych i seksualnych. Apelujemy do Rządu RP o wycofanie swojej aprobaty dla wymienionych Konkluzji.

Wzywamy władze Polski i jej organy do rzetelnej obrony praw rodziny i wartości jakie stanowią monogamiczna rodzina.

Uzasadnienie

W interesie Państwa jest wyróżnianie i wspieranie monogamicznej rodziny, w tym małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny. Uznanie pozatraktatowych "praw ... osób LGBTI", „równouprawnienia osób LGBTI", zawartych w Konkluzjach Rady Unii Europejskiej z 16 czerwca 2016 r., jest pozbawione podstaw prawnych oraz przyczynia się do promocji i rozpowszechnienia ruchu homoseksualnego. Wnoszą one niekorzystne skutki polityczne, społeczne oraz w edukacji. Badania naukowe, np. American College of Pediatricians, potwierdzają genetyczną determinację płci męskiej i żeńskiej oraz szkodliwość ideologii gender.

Za Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej
w Katowicach
Andrzej Dawidowski
Prezes

Wielcy uczeni o Bogu

Dnia 8 czerwca w gliwickim KIK-u odbyła się prelekcja dr hab. inż. Marka Smolika pt. „**Wielcy uczeni o Bogu**”.

Na jej początku zadano sobie pytanie „**dlaczego warto się zajmować przekonaniem wielkich uczonych na temat Boga?**”

Burzliwy rozwój nauk przyrodniczych i wyrosłej na nich techniki i technologii zrodził swoisty kult postępu naukowo-technicznego, a nauka zyskała ogromny autorytet, z którym ludzie coraz bardziej się liczą i kierują w swoich wyborach życiowych. W tej sytuacji pojawiają się istotne pytania: Czy badania naukowe prowadzą do poznania Boga, czy od Boga oddalają? Czy pomiędzy nauką i wiarą istnieje sprzeczność?

Stąd warto się zajmować poglądami uczonych na temat Boga, bo ktoś lepiej niż oni może nam powiedzieć, co mówi na ten temat nauka. Oczywiście największe kompetencje będą mieli tutaj wielcy uznani naukowcy.

Kogo zatem uznać za wielkiego uczonego?

Wydaje się słuszne i bezstronne zaproponowanie dwóch kryteriów wyboru wybitnych naukowców, którzy pozostawili w nauce jakiś wyraźny ślad:

I) przyznanie nagrody Nobla (od 1901 roku) uczonym mniej lub bardziej współczesnym;

II) fakt docenienia wkładu uczonych („wcześniej urodzonych”) przez określenie ich nazwiskami stałych fizycznych, praw obowiązujących w przyrodzie, fizycznych jednostek miary, np. **jednostki fizyczne w układzie SI**: (natężenia prądu elektrycznego – A (amper), siły – N (niuton), częstotliwości – Hz (herc), ciśnienia – Pa (paskal), temperatury – K (kelwin); **stałe** (Plancka, Faradaya); **zjawiska, pojęcia, prawa, teorie, równania fizyczne** (efekt Comptona, zasada nieoznaczoności Heisenberga, teoria względności Einsteina, model atomu Bohra, prawa dynamiki Newtona, prawo Boyle’a-Mariotte’a, teoria heliocentryczna Kopernika, równania Galileusza, równania Maxwella, prawa ruchu planet Keplera etc.).

Co mówi Pismo św. na temat Boga i wszechświata?

Wszechświat został stworzony przez Boga; stworzony (ewolucyjnie?) w 6 etapach poczynając od najprostszych stworzeń, aż do człowieka stworzonego na Jego podobieństwo, tzn. **wolnym, twórczym i panującym nad wszystkimi innymi stworzeniami**, z nakazem czynienia so-

bie Ziemi poddaną, ale z zakazem spożywania owoców z drzewa poznania dobra i zła. Człowiek będąc wolny ulega pokusom nieprzyjaciela, aby być jak Bóg i znać (a właściwie stanowić) co jest dobrem i złem.

Jak opisują rzeczywistość człowieka i jego religijność ateści i radykalni wyznawcy ewolucjonizmu?

Człowiek jest wytworem przyczyn, które w żaden sposób nie przewidywały celu, do którego dążą; jego początki i rozwój, jego nadzieje i obawy, jego miłości i przekonania są wyłącznie rezultatem przypadkowego rozmieszczenia atomów, żaden heroizm, żadna intensywność myśli i uczuć nie jest w stanie podtrzymać życia jednostki poza grobem, wszelka praca podejmowana w ciągu wieków, wszelkie poświęcenie, wszelka inspiracja i blask ludzkiego geniusza skazane na wyginięcie w ogromie śmierci układu słonecznego; i wreszcie cała świątynia osiągnięć człowieka musi w sposób nieunikniony zostać pogrzebana w ruinach rozpadającego się wszechświata – wszystkie te stwierdzenia, nawet jeśli nie pozostają poza wszelką dyskusją, są tak zbliżone do pewności, że żadna filozofia, która je odrzuca, nie może mieć nadziei na przetrwanie. (Bertrand Russell)

Przedstawiono następnie poglądy wielkich uczonych na temat Boga, które wskazują na ich zauroczenie ładem i porządkiem panującym we wszechświecie, które uznawali za decydujący argument za istnieniem Boga (wielcy fizycy: Ampere, Newton, Hertz, Pascal, Joule, lord Kelvin, Thompson, Planck, Faraday, Compton, Heisenberg, Maxwell, Philips, Millikan, Gabor, Jeans, Penzias, Schawlow, Townes, astronomowie: Kopernik, Galileusz, Kepler, biolodzy i lekarze: Linneusz, Lamarck, Pasteur, Arber, Carrel, chemicy: Anfinsen, Barton, Prigogine, wynalazca: Marconi).

Są wśród naukowców sceptycy i agnostycy: Einstein, Hawking, M. Skłodowska-Curie czy ateści: Bohr, Dirac, biochemik Wald (który przyznaje, że samoistne wytworzenie się żywego organizmu jest niemożliwe, jednak, wierzy w samoistne wytworzenie się. Bo nie chce uwierzyć w Boga i dlatego woli wierzyć w to, o czym wie, iż jest naukowe”).

Czy istnieje możliwość kompromisu różnych stanowisk światopoglądowych w sprawie nauki i jak mógłby on wyglądać?

Nauka - zespół uporządkowanych oraz powiązanych ze sobą wiadomości, zorganizowanych logicznie na podstawie zasad ustalonych w sposób jednoznaczny, a otrzymanych dzięki ścisłej metodologii. To poznanie uzyskane na drodze poszukiwań. Zdobyte wiadomości mogą być zweryfikowane oraz poddane krytyce, zatem z zasady są wolne od wszelkiego autorytetu, nawet jeśli stanowią syntezę doświadczenia i rozumu. Taka nauka jednak nie może rościć sobie prawa do wyjaśnienia wszystkiego, co dotyczy człowieka i świata – należy ona do wszystkich, a nie tylko do tych, którzy chcą podnieść ją do rangi wartości absolutnej.

Wiara - zespala wolę i rozum w zaufaniu boskim prawdom nie przez ich wewnętrzną oczywistość, ale przez autorytet i prawdomówność objawiającego je Boga.

Nauka i wiara nie mogą być sprzeczne, bo zajmują się zupełnie innym przedmiotem.

Metoda naukowa nie może dać decydującej odpowiedzi na pytanie o Boga. Ci, którzy wierzą, że można dzięki niej potwierdzić lub wykluczyć istnienie Boga, naruszają jej uprawnione granice i stwarzają niebezpieczeństwo nadużycia lub dyskredytacji wiedzy (A. Mc Grath).

Z tym stwierdzeniem zgadza się wielu wybitnych uczonych współczesnych (Medawar, laureat nagrody Nobla z medycyny, S. Jay Gould, biolog ewolucyjny, laureaci Nobla w dziedzinie medycyny: Ernst Boris Chain oraz Sir John Carew Eccles).

Podobne stanowisko o braku sprzeczności między nauką i wiarą oraz możliwości ich współdziałania wyraził Sobór Watykański II, papież Jan Paweł II w encyklice *Fides et ratio*, papież Benedykt XVI w książce – wywiadzie „Światłość świata”, a także Albert Einstein („*Nauka bez religii jest ułomna, a religia bez nauki jest ślepa*”), czy ks. Michał Heller („*Nauka daje nam Wiedzę, a religia daje nam Sens*”)

Zagrożenia kompromisu i próby zawłaszczenia nauki przez ideologię ateistyczną

Mimo, że kompromis pomiędzy nauką i wiarą przy wyraźnie określonych zakresach ich zainteresowań i metodologii przyjętej przez niezideologizowaną naukę powinien być oczywisty i naturalny, obserwuje się próby (niekiedy dość intensywne) zawłaszczenia nauki przez ideologię (wiarę) naturalistyczną. Wg niej, **każde badanie, które ujawnia możliwość istnienia celowości, czy sensu we wszechświecie postrzegane jest**

jako zagrożenie dla nauki, ponieważ naukę rozumie się jako przedsięwzięcie mające potwierdzić pogląd: „*Człowiek jest wytworem przyczyn, które w żaden sposób nie przewidywały celu, ku któremu dążą*” (Bertrand Russell). Konsekwencją tego jest niemożliwość istnienia duchowej natury człowieka z samej zasady; konieczność odrzucenia niematerialistycznych opisów ludzkiej natury, ponieważ po prostu nie mogą być prawdziwe; konieczność trzymania się niezadowolających domysłów w nadziei, że pewnego dnia pojawią się lepsze rozwiązania nawet jeśli materialistyczna nauka nie daje nam obecnie zadowalającego wyjaśnienia.

Ten sposób myślenia Karl Popper (filozof nauki) nazwał **materializmem promisyjnym** (materializmem obietnic) – akceptacją pewnego rodzaju promesy na przyszłość materializmu. Wywiera on ogromny wpływ na naukę, ponieważ dzięki niemu jakiegokolwiek wątpliwości wobec materializmu (niezależnie od stanu dowodów) można z samej zasady uznać za „nie-naukowe. Opinia o niemożności pogodzenia nauki z religią w sposób mniej lub bardziej jawny przekazywana jest w szkołach i **zupełnie pomija się milczeniem fakt, że najwięksi uczeni byli ludźmi wierzącymi.**

Dlaczego tak się dzieje?

Przed nauką jest człowiek - odpowiada ks. J. Tischner w swojej książce „*Jak żyć?*” **Wiara i niewiara to czyn dokonany w najgłębszym wnętrzu człowieka: poddania się Bogu, albo czyn poddania się samemu sobie.** (por. Psalm 14,1: „*Mówi głupi w swoim sercu: „Nie ma Boga*” **Psalm 14, 1**)

Dowodzi to, że Bóg stwarzając człowieka na swój obraz i swoje podobieństwo naprawdę nie żartował, tylko rzeczywiście stworzył go wolnym i przez to zdolnym w najgłębszym jego wnętrzu do każdego wyboru, włącznie z sprzeniewierzeniem się Mu. Ten wybór (przed którym Bóg człowieka ostrzegał) polegający na suwerennym decydowaniu o tym co jest dobre, a co złe rzutuje na całą działalność i poglądy człowieka **również te, które dotyczą nauki**

Istnieje duże zapotrzebowanie na stworzenie systemu, który uwalniałby człowieka od realnej odpowiedzialności za jego postępowanie. „*Przyjmijmy bardziej ludzki system, który zarówno mniej od ludzi oczekuje, jak i w mniejszym stopniu obwinia ich za popełniane błędy – błędy, których i tak nie są w stanie się ustrzec.*” (strona

internetowa Center for Naturalism) **Dlaczego nie zaprzęgnąć do tego nauki?**

„Strategia” Boga

- Przed dokonaniem wyboru przez człowieka Bóg zawsze go ostrzega: **„Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście”** (Pwt 30, 15)

- Po dokonaniu złego wyboru Bóg zachęca, aby nie trwać w złym: **„Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa, gdzie Mnie kusili wasi przodkowie wystawiali na próbę i doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła”**. (Ps 95, 8-9)

- Wysłał swojego Syna Jednorodzonego, aby wywyższony na krzyżu odkupił człowieka, który dokonał złego wyboru, aby w Syna uwierzył i zechciał się nawrócić: **Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki.** (J 3, 14 -...)

Po swoim Zmartwychwstaniu Jezus nie wraca do Jerozolimy w wielkim tryumfalnym marszu. Nie szuka Piłata, który Go skazał na straszliwą śmierć krzyżową, nie szuka arcykapłanów i Wysokiej Rady, którzy byli głównymi jej promotorami. Nie „odgrywa się”. Jedyne umacnia swoich uczniów w wierze i wydaje ostatnie polecenia, a po Wniebowstąpieniu zsyła im Ducha Pocieszyciela.

Nie udowadnia na 100%, że jest Synem Bożym, że jest Panem życia i śmierci. Nie przygniata tymi argumentami ludzi tamtych czasów, ale też żadnych innych czasów, naszych również. Szanuje wolność człowieka, którą go obdarował stwarzając na swoje podobieństwo.

Dalej pozostaje aktualna propozycja Boga - jeśli chcesz:

(...) Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną. Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na Jego tronie. Ap, List do Kościoła w Laodycei.

Marek Smolik

Rok Miłosierdzia

w zabrzańskej sekcji KIK w Katowicach

W każdą pierwszą środę miesiąca nasza sekcja zbiera się przed Bramą Miłosierdzia w kościele

św. Anny w Zabrze (siedziba sekcji), aby po przejściu przez nią adorować Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. W środę 3 sierpnia modliliśmy się dziękując za wizytę Papieża Franciszka w Polsce i Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Po adoracji otrzymujemy błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

ROK MIŁOSIERDZIA
W środę 3 sierpnia 2016 r. sekcja KIK w Zabrzu zgromadziła się pod kościołem św. Anny. Przejście przez Bramę Miłosierdzia do Kościoła na adorację Najświętszego Sakramentu przygotowaną przez naszych członków.

Uroczyste modły się dziękując za wizytę Papieża Franciszka w Polsce. Światowe Dni Młodzieży w Krakowie.

Krystyna Partuś
Afisz Robert Prorok

Śp. Andrzej Kralczyński

Mój mąż Andrzej urodził się 29.07.1943 r. w Warszawie, zmarł 21.08.2016 r. w Bielsku-Białej.

Wychowany był w rodzinie z tradycjami patriotycznymi

jeszcze od Powstania Styczniowego. Jego rodzice pobrali się w 1938 r. Matka Stanisława zajmowała się wychowaniem dzieci: syna Andrzeja i młodszej o rok córki Marii. Ojciec Władysław w czasie II Wojny Światowej brał udział w konspiracji, był żołnierzem Armii Krajowej i uczestniczył w Powstaniu Warszawskim - Batalion „Bełt”. Po upadku Powstania opuścił Warszawę jako jeńiec wojenny. Po wojnie rodzina najpierw mieszkała w Legnicy, jednak powróciła do Warszawy mimo bardzo trudnych warunków bytowych.

Wypadki marca 1968 r., później Grudzień 1970 r., wydarzenia w Radomiu w 1976 r. aż wreszcie „Solidarność” w 1980 r. były bardzo ważne dla Andrzeja. Szczególnie „Solidarność” poświęcił swoje życie. Był w strukturach Regionu Podbeskidzie „S” w Bielsku-Białej oraz członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. W stanie wojennym zaangażowany był w działalność opozycyjną „Trzeciego Szeregu” oraz w „Solidarności Walczącej”. Był internowany, wielokrotnie zatrzymywany, pozbawiony pracy. Wreszcie po procesie i po wyroku, na 1 rok i 8 miesięcy, osadzony w więzieniu w Bielsku-Białej oraz w Warszawie na Rakowieckiej.

W 1989 r. został wybrany w czerwcowych wyborach na Senatora Rzeczypospolitej Polskiej. W 1992 r. powrócił do pracy we „Fiacie” w Bielsku-Białej i tam pracował do emerytury.

W 2013 roku za swoją niepodległościową działalność otrzymał Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Kłopoty ze zdrowiem zaczęły się już w stanie wojennym. Za swą aktywność opozycyjną zapłacił dużą cenę. Przeszedł udar mózgu, a ostatnio, po operacji chirurgicznej i trzytygodniowej walce z chorobą, odszedł na wieczną wartę.

Elżbieta Kralczyńska

Ś T P 10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Golgota Polska w kościele garnizonowym w Gliwicach – 13 kwietnia 2012 r.

Edward Duchowski Sekretarz Generalny Zarządu Głównego Związku Sybiraków w Polsce

Walczył o zadośćuczynienie dla żyjących jeszcze 38 tys. Polaków wywiezionych na Wschód. Sam w latach 1940-1946 przeżył 6 trudnych lat na „niehumanitarnej ziemi”. Był jednym z najaktywniejszych działaczy Związku. Angażował się w przygotowaniu Roku Sibiraka, który obchodzono w 1994 r. Był jednym z redaktorów wydawanego we Wrocławiu „Zesłańca” – kwartalnika Rady Naukowej Zarządu Głównego Związku Sybiraków.

Gość Niedzielny, 18 IV 2010, str. 22

O katastrofie smoleńskiej w Internecie

Katastrofa smoleńska, która miała miejsce 10 kwietnia 2010 r., stanowi największą powojenną tragedię narodową, w której w tajemniczych okolicznościach zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej oraz 95 towarzyszących mu osób, stanowiących elitę polityczną kraju. (...) Ponieważ żadna z oficjalnych instytucji nauki nie chciała zaangażować się w analizę tej katastrofy, przeprowadzono ją społecznie w ramach tzw. śledztwa akademickiego, a wyniki badań naukowych były co roku przedstawiane na konferencjach smoleńskich, które odbyły się kolejno: w 2012, 2013 i 2014 r. W ich organizację zaangażowało się ponad 100 profesorów o wysokim autorytecie naukowym z istotnych dziedzin nauk technicznych i ścisłych – mechaniki i fizyki, lotnictwa i aerodynamiki, elektrotechniki i chemii, geodezji i archeologii, a także z medycyny, socjologii i nauk prawnych. W przedstawionych 78 referatach naukowych przeanalizowano, przy wykorzystaniu różnych metod, jakie oferują obecnie poszczególne dziedziny nauki, wszystkie aspekty związane z przebiegiem katastrofy smoleńskiej. Wyniki tych analiz co roku publikowano w materiałach konferencyjnych, które były przekazywane do wielu bibliotek akademickich i instytutowych oraz umieszczane w Internecie.

Pod koniec 2015 r. odbyła się IV Konferencja Smoleńska, a w ostatnich tygodniach dotarły do naszej redakcji wydane drukiem materiały pokonferencyjne oraz opracowanie zatytułowane: „Co wiemy o przebiegu katastrofy smoleńskiej. Wstępne podsumowanie”.

Filmowa relacja z IV konferencji oraz teksty wykładów, tak jak w poprzednich latach, są dostępne na stronie internetowej:

<http://konferencjasmolenska.pl>

Niedziela, nr 29, 17 VII 2016, str. 35

Wielka manipulacja TVN. Za Artura Woszytła wypowiedział się... ktoś inny

Telewizja TVN przygotowała materiał z premiery filmu "Smoleńsk". W relacji wypowiedział się postać, przedstawiona jako Artur Woszytł, pilot Jaka-40. (...) Telewizja wydała już oświadczenie: TVN24 przeprasza (...) <http://niezalezna.pl/85825-wielka-manipulacja-tvn-za-artura-woszytla-wypowiedzial-sie-kto-inny>

Stanisław Waluś

Warto przeczytać szczególnie

Polsko, uwierz w swoją wielkość
Głos biskupów w sprawie Ojczyzny 2010-15
Biały Kruk, Kraków 2015
www.bialykruk.pl
Tel. do wydawnictwa: 12 254 56 02, 12 260 32 90

Rozdział 2 Odpowiedzialność władzy

Bp Ignacy Dec

Bezczynność ludzi dobrych

(...) W czasie pielgrzymek papieskich do Polski widzieliśmy polityków zasiadających w pierwszych rzędach przy Papieżu, a potem głoszących za aborcją. Obłuda, hipokryzja to dwulicowość. Kościół wzywa wszystkich swoich członków do czytelnego i jednoznacznego świadectwa o swojej katolicyzacji, wzywa do takiego świadectwa także parlamentarzystów i samorządowców. W obecnym polskim parlamencie większość posłów i senatorów przyznaje się do katolicyzmu. Można się dziwić, dlaczego do dziś nie uchwalono jeszcze ustawy o całkowitym zakazie aborcji, dlaczego podczas parlamentarnej debaty nad zapłodnieniem *in vitro* posłowie uznający się za katolików podważają jasne stanowisko Kościoła w tym względzie.

Kościół przypomina, że jeśli ktoś deklaruje się, że jest katolikiem, zobowiązany jest do głosowania za życiem, zgodnie z prawem Bożym i swoim sumieniem, a nie wedle interesów partii czy wymogów tzw. poprawności politycznej. (...)

Nie ma żadnych powodów, by przestać być gorliwym piewą Pana Boga, aktywnym członkiem Kościoła. Niech nas nie zadowala przeciętność, letniość. Do zwycięstwa zła w świecie – jak przypominał św. Josemaría Escrivá – potrzeba tylko bezczynności dobrych. (...)

Spółka Amber Gold myślała jedynie o potrzebach, korzyściach własnej kliki, a nie o potrzebach tych, którzy. Pełni zaufania, powierzyli jej oszczędności. Oszuści nabili kabzę, ogłosili upadłość klientów zostawili na lodzie, po prostu okradli. (...)

Czy Maryja jest obecna w twoim życiu? (...)

*Homilia w Sanktuarium Matki Bożej
Strażniczki Wiary Świętej w Bardzie,
27 sierpnia 2012, Str. 96-102.
Wybrał Stanisław Waluś*

Ideologia gender

W sierpniowym numerze miesięcznika „Kurier Wnet”, na str. 10 ukazał się artykuł Andrzeja Jarczewskiego pt. „**Wojna genderu z pomocniczością**”. Autor przypomina, skąd pochodzi zasada pomocniczości, pokazuje różne sfery poprawnego stosowania tej zasady w Unii Europejskiej i opisuje wypychanie tej zasady przez jej różne zaprzeczenia, w tym przez ideologię gender. Wybieramy z tego tekstu trzy akapity.

1. Zasada pomocniczości jest flagową wartością ideową chadecji. Jest też wartością ogólnoludzką, choć na rynku głównych koncepcji politycznych pojawiła się dość późno, bo dopiero w roku 1931, kiedy to została sformułowana w encyklice społecznej Piusa XI „*Quadragesimo anno*”. W ciągu niewielu lat ta zasada została przyjęta przez większość kierunków politycznych świata, choć nie zawsze z podaniem nazwy i autora (zasadę pomocniczości oraz inne wartości chrześcijańsko-demokratyczne omawiam obszernie w rozprawie o ustroju pt. „*Europoliteja*”, dostępnej w internecie).

2. Przestrzenie, w których zasada pomocniczości może święcić triumfy to: prawo komunikacyjne w całej Unii, lotnicze, morskie i drogowe, zasady ruchu, pewne szczegóły konstrukcyjne pojazdów, standaryzacja systemów GPS, całej samochodowej informatyki itp. Dalej: dawno już zrealizowany porządek w eterze, czyli przydział częstotliwości, dopuszczalne moce, problematyka kolizji i zakłóceń itd. Kolejne sfery: internet (mnóstwo zagadnień), gospodarka (jeszcze więcej), prawo wodne, czystość powietrza, polityka gospodarcza względem Chin, Rosji i USA, wspólne zasady współpracy z Afryką, meteorologia, badania kosmiczne, ostrzeganie przed różnymi zagrożeniami, współpraca naukowa i kulturalna, nowe infrastruktury itd. itp.

3. Polska powinna strzec zasady pomocniczości w Unii Europejskiej. Naszym zadaniem jest stałe monitorowanie stosowania tej zasady i reagowanie, gdy ktoś ją psuje i wypacza. Nielegalne jest nie tylko powoływanie się na jakiegokolwiek dokumenty zagraniczne, w tym WHO, zalecające seksualizację polskich dzieci. To samo dotyczy m.in. prób zewnętrznego sterowania składem polskich władz sądowniczych. Rozejrzyjmy się po byłych demoludach. W Polsce pozycja Kościoła jest mocna, a w innych państwach słaba. Zawdzięczamy to Prymasowi Wyszyńskiemu, który musiał akceptować wiele dra-

końskich zarządzeń komunistów. „Non possumus” powiedział tylko w jednej sprawie: gdy komuniści chcieli decydować o składzie polskich władz kościelnych. Prymas nazwał to po imieniu: „dywersja”!

Jeśli więc teraz zgodzilibyśmy się, by zagranica wybierała nam sędziów, zwłaszcza konstytucyjnych, za kilka, kilkanaście lat znajdziemy się w zupełnie innym kraju.

Więcej o ideologii gender na stronach:

<https://www.niedlagender.pl/>

Dużo wartościowych materiałów można znaleźć na stronie Diecezji Warszawsko-Praskiej:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

i Diecezji Legnickiej:

<http://www.diecezja.legnica.pl/documents/237>

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Międzynarodowe lato w Taizé

Bracia ze wspólnoty Taizé wraz z wolontariuszami z pięciu kontynentów przyjmują przez wakacje młodych ludzi przybyłych z wielu krajów. (...) Brat Alois wraz z kilkoma braćmi byli w Krakowie podczas Światowych Dni Młodzieży. Prowadzili modlitwy ze śpiewami z Taizé w kościele św. Szczepana w centrum miasta. W dniach poprzedzających ŚDM dla młodych ludzi przyjmowanych w diecezji bielsko-żywieckiej bracia prowadzili modlitwy w Oświęcimiu, gdzie znajduje się obóz koncentracyjny Auschwitz. (...)

Oprac. Ach, Niedziela nr 34, 21 VIII 2016, str. 52

Jestem katolikiem i Polakiem

- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
niż własne serce i wszystko,
co czynię dla Kościoła,
czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzie-

lił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Część X

Niedziela wolna od handlu?

Do Sejmu trafił przygotowany przez NSZZ „Solidarność” obywatelski projekt ustawy ograniczającej handel w niedzielę. Podpisało się pod nim ponad pół miliona obywateli.

Zakaz ma dotyczyć większości placówek handlowych, m.in. sklepów, stoisk, straganów, hurtowni. Obejmie także franczyzobiorców oraz przedsiębiorców prowadzących działalność na podstawie „umowy agencji”. Za jego nieprzestrzeganie mają grozić kary w postaci grzywny lub ograniczenia wolności do dwóch lat. Zakaz nie dotyczy sklepów, w których handel prowadzi wyłącznie przedsiębiorca prowadzący indywidualną działalność gospodarczą. Ponadto w projekcie uwzględniono inne wyjątki – apteki, hotele, stacje benzynowe, małe kioski, placówki kultury i oświaty oraz sklepy internetowe miałyby być z niego zwolnione. (...)

Pomysł poparli również polscy biskupi. „Stoimy przed nową szansą przeżywania niedzieli w całej wspólnotie naszego społeczeństwa jako dnia wzmocnienia sił i odpoczynku, odrodzenia zagubionych więzi rodzinnych i społecznych” – napisali w liście do wiernych metropolita katowicki Wiktor Skworec, bp Jan Kopiec z Gliwic, bp Andrzej Czaja z Opola i bp Grzegorz Kaszak z Sosnowca. (...)

*Maciej Kalbarczyk, Gość Niedzielny,
nr 37, rok XCIII, 11 IX 2016, str. 4 i 5.*

Nasze rocznice

Październik

1585 lat temu (11 października 431 r.) Sobór w Efezie ogłosił dogmat, że Maryja jest Matką Boga.

450 lat temu (19 października 1566 r.) w Toruniu został podpisany pokój pomiędzy Polską a Krzyżakami, stanowiący zakończenie wojny 13-letniej. Rzeczpospolita odzyskała wówczas Pomorze Gdańskie, zagarnięte podstępnie przez Zakon w 1308 r. oraz ziemię chełmińską, Warmię i Malbork. Pozostała część państwa zakonnego z siedzibą wielkiego mistrza w Królewcu stała się lennem polskiego monarchy.

405 lat temu (29 października 1611 r.) odbył się tzw. hołd ruski, do którego doszło na Zamku Królewskim w Warszawie w czasie uroczystego po-

siedzenia Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej, w obecności króla, dworu i najważniejszych polityków. Stanisław Żółkiewski – wybitny strateg, kanclerz i hetman wielki koronny wziął do niewoli cara Wasyla IV oraz jego braci – wielkiego księcia Dymitra, dowódcę armii rosyjskiej pobitej przez Polaków pod Kłuszynem, oraz wielkiego księcia Iwana. Przywiezieni do Warszawy musieli złożyć hołd Rzeczypospolitej. Hołd ruski był największym triumfem w całej historii Polski! Było to zarazem powstrzymanie na ponad sto lat imperialnych planów Rosji, której najważniejsza doktryna polityczna od XVI wieku głosiła: „Moskwa jest III Rzymem, będzie panować nad światem do końca świata, a IV Rzymu nigdy nie będzie”. Hołd ruski był bardzo starannie wykreślany z historii Polski przez cenzurę – w XIX wieku carską zaborczą, a następnie za PRL – komunistyczną. Dlatego obecnie jest tak mało znany.

125 lat temu (12 października 1891 r.) urodziła się we Wrocławiu w rodzinie żydowskiej Edyta Stein. Edyta Stein – Siostra Teresa Benedykta od Krzyża została zagazowana w Auschwitz-Birkenau 9 sierpnia 1942 r. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił ją błogosławioną 1 maja 1987 r. podczas wizyty pasterskiej w Niemczech. 11 października 1998 r. na placu św. Piotra w Rzymie Papież wpisał ją w poczet świętych. Jest współpatronką Europy.

90 lat temu (12 października 1926 r.) biskup katowicki ks. August Hlond otrzymał nominację na arcybiskupa gnieźnieńskiego i prymasa Polski.

60 lat temu (23 października 1956 r.) na wieść o październikowych wydarzeniach w Polsce, w Budapeszcie wybuchło powstanie przeciw rządowi komunistycznym. Zostało krwawo stłumione przez sowieckie wojska.

45 lat temu (17 października 1971 r.) ojciec Rajmund Maria Kolbe został beatyfikowany przez papieża Pawła VI r., kanonizowany 10 października 1982 r. przez Jana Pawła II.

25 lat temu (27 października 1991 r.) odbyły się pierwsze po obaleniu systemu komunistycznego w Polsce wolne wybory do sejmu i senatu.

wybrała Barbara Kwaśnik

Zmarli w ostatnim czasie

12 lipca 2016 r. zmarł abp Zygmunt Zimowski
Żył, aby służyć

Tuż przed północą, we wtorek, 12 lipca, powrócił do Domu Ojca śp. ks. abp Zygmunt Zimowski,

przewodniczący Papieskiej Rady ds. Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Chorych. Miał 67 lat. (...) *Małgorzata Rutkowska, Nasz Dziennik, nr 163 (5611), 14 VII 2016, str. 1 i 3*

Papieskie kondolencje

Franciszek Papież, Nasz Dziennik, nr 163 (5611), 14 VII 2016, str. 2

Świadek wiary

Rozmowa z ks. abp. Wacławem Depo, metropolitą częstochowskim - Sławomir Jagodziński, Nasz Dziennik, nr 163 (5611), 14 VII 2016, str. 2

Powołanie jako służba

SJ, BP KEP, Nasz Dziennik, nr 163 (5611), 14 VII 2016, str. 2

Bronił życia

Sławomir Jagodziński, Nasz Dziennik, nr 163 (5611), 14 VII 2016, str. 2

Stał się ikoną ewangelii cierpienia

Rozmowa z ks. Dariuszem Giersem z papieskiej Rady ds. Służby Zdrowia i Duszpasterstwa Chorych - Sławomir Jagodziński, Nasz Dziennik, nr 164 (5612), 15 VII 2016, str. 10

Pożegnanie Arcybiskupa

Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 164 (5612), 15 VII 2016, str. 10

Zmarł abp Zygmunt Zimowski

Tygodnik Solidarność, nr 30, 22 VII 2016, str. 6 i 7

Nie żyje ks. abp Zygmunt Zimowski

Źródło, nr 30, 24 VII 2016, str. 25

Papieskie kondolencje po śmierci abp. Zygmunta Zimowskiego

Franciszek – papież, Niedziela nr 30, 24 VII 2016, str. 6

Pasterz zakochany w kościele

Redakcja „Niedzieli”, Niedziela nr 30, 24 VII 2016, str. 6-7

Kondolencje przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski po śmierci abp. Zimowskiego + *Stanisław Gądecki Arcybiskup Metropolita Poznański przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, Niedziela nr 30, 24 VII 2016, str. 8*

Służył swoim życiem i cierpieniem

Świadectwem o watykańskim ministrze zdrowia dzieli się abp Wacław Depo, metropolita częstochowski, w rozmowie z Lidia Dutkiewicz, Niedziela nr 30, 24 VII 2016, str. 8-9

Zmarł Watykański „Minister Zdrowia”

Ks. Zbigniew Niemirski, Gość Niedzielny, nr 30, rok XCIII, 24 VII 2016, str. 6

Kapelusza szukajcie dla mnie w niebie

Paweł Podlipniak, Tygodnik Solidarność, nr 31, 29 VII 2016, str. 14-15

Odszedł, ale pozostał

Lidia Dutkiewicz, Niedziela, nr 31, 31 VII 2016, str. 29

Był blisko chorych i lekarzy

Zbigniew Greka, Niedziela, nr 36, 4 IX 2016, str. 45

Z Internetu (wybrane):

Arcybiskup Zygmunt Zimowski nie żyje

"Bliski współpracownik trzech papieży". Zmarł

abp Zygmunt Zimowski

Śp. Arcybiskup Senior Zygmunt Zimowski

Zmarł abp Zygmunt Zimowski. Przed śmiercią rozmawiał telefonicznie z papieżem Franciszkiem

Zmarł ks. abp Zygmunt Zimowski

21 lipca 2016 r. zmarł Iwo Pogonowski

Zmarł prof. Pogonowski

W amerykańskiej Sarasocie (Floryda) zmarł prof. Iwo Cyprian Pogonowski, wykładowca akademicki, publicysta i działacz polonijny. Miał prawie 95 lat. (...) Jednocześnie prof. Iwo Cyprian Pogonowski podjął się misji edukowania Amerykanów w kwestii historii Polski, przygotowując książki, artykuły, leksykony, słowniki na ten temat. (...)

Krzysztof Losz, Nasz Dziennik, nr 171 (5619), 23-24 VII 2016, str. 5

Skupiał na sobie dramat i tryumf emigracji

Walter Wiesław Gołębiowski, Niedziela, nr 34, 21 VIII 2016, str. 28-29

Testament Profesora

Małgorzata Bochenek, Nasz Dziennik, nr 227 (5675), 28 IX 2016, str.17

Z Internetu (wybrane):

Nie żyje prof. inż. Iwo Cyprian Pogonowski

Wspomnienie o prof. Iwo Cyprianie Pogonowskim

W wieku 95 lat zmarł Iwo Cyprian Pogonowski

Zmarł Iwo Cyprian Pogonowski

Zmarł prof. inż. Iwo Cyprian Pogonowski, działacz i publicysta polonijny

23 lipca 2016 r. zmarła Małgorzata Bartyzel

23 lipca 2016 r. zmarła dr Małgorzata Bartyzel - w latach 2001-2005 prezes KSD.

Życiorys śp. Małgorzaty jest tak bogaty, że pozwalamy sobie zacytować go w całości, za weryfikowaną wersją publikowaną na "wikipedii". Aktywna, ofiarna Polka. W modlitwie za Jej duszę, Zarząd Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy [z up. ZG, Anna T. Pietraszek]

Małgorzata Bartyzel

Data i miejsce urodzenia 12 listopada 1955 Łódź
Posłanka V kadencji Sejmu. Okres od 19 października 2005 do 4 listopada 2007 (...)

Jest żoną profesora Jacka Bartyzela, ma syna Jacka. Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie...

<http://www.ksd.media.pl/publikacje/2759-23-lipca-2016-r-zmarla-dr-malgorzata-bartyzel-b-prezeska-ksd>

Z Internetu (wybrane):

Nie żyje Małgorzata Bartyzel. Była posłanką PiS, dziennikarką i animatorką kultury

Nie żyje Małgorzata Bartyzel. Krytyk teatralna, była radna i posłanka, animatorka kultury

Nie żyje dr Małgorzata Bartyzel, była prezes Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy, posłanka na Sejm V kadencji

Nie żyje dr Małgorzata Bartyzel, opozycjonistka i była posłanka PiS

Zmarła dr Małgorzata Bartyzel

2 sierpnia 2016 r. zmarł

kard. Franciszek Macharski

Zaufał Miłosierdziu

Małgorzata Papis, Nasz Dziennik, nr 180 (5628), 3 VIII 2016, str. 1 i 10

Człowiek głębokiej wiary

Małgorzata Papis, Nasz Dziennik, nr 183 (5631), 6-7 VIII 2016, str. 1 i 23

Żyliśmy w wielkiej przyjaźni

Rozmowa z ks. kard. Henrykiem Gulbinowiczem, metropolita seniosem archidiecezji wrocławskiej – Marek Zygmunt, Nasz Dziennik, nr 183 (5631), 6-7 VIII 2016, str. 23

Kapłan w zwykłej sutannie

Adam Zyzman, Tygodnik Solidarność, nr 33, 12 VIII 2016, str. 12-14

Kardynała Macharskiego wspomina Jerzy Jaworski, zastępca przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „S”
Tygodnik Solidarność, nr 33, 12 VIII 2016, str. 13

Nasz Kardynał *Mieczysław Gil, Tygodnik Solidarność, nr 33, 12 VIII 2016, str. 15*

Franciszek z Franciszkańskiej

Bogdan Gancarz, Gość Niedzielny, nr 33, rok XCIII, 14 VIII 2016,

Papież Franciszek żegna kard. Macharskiego
Niedziela, nr 33, 14 VIII 2016, str. 8

Przyjaciel Pana Boga

Ks. Marek Łuczak, Niedziela, nr 33, 14 VIII 2016, str. 8

Śp. Ksiądz Kardynał Franciszek Macharski – wielki obrońca życia – odszedł po nagrodę do Pana

Dr inż. Antoni Zięba, Źródło, nr 33, 14 VIII 2016, str. 14-15

Był znakiem Bożego Miłosierdzia

Bożena Weber, Źródło, nr 33, 14 VIII 20126, str. 16-17

Pierwszą dłuższą rozmowę z Kardynałem Franciszkiem Macharskim miałem w dniu 80 urodzin św. Jana Pawła II w Wadowicach. (...)

A nasza wiara pozwala nam powiedzieć oby Franciszkom, Ojcu Świętemu i kardynałowi Macharskiemu: do zobaczenia!

Krzysztof Skowroński redaktor naczelny, Kurier Wnet, nr 26, sierpień 2016, str. 1

14 sierpnia 2016 r. zmarł Piotr Jania

Zasłużył się Ojczyźnie

PAP, Nasz Dziennik, nr 194 (5642), 20-21 VIII 2016, str. 4

Człowiek Solidarności

Piotr Jania od 1980 roku był członkiem Solidarności, a jako wojewoda bardzo blisko współpracował ze związkami. (...) Brał udział w strajku w roku 1980, a następnie aktywnie działał w strukturach podziemnych, zajmował się kolportażem pism i ulotek, pomagał rodzinom internowanych. Był współorganizatorem strajku w szczecińskiej porcie w sierpniu 1988 r. rok później Obywatelskiego Komitetu Porozumiewawczego „S” Regionu Pomorza Zachodniego. (...)

PL, Tygodnik Solidarność, nr 35 (1445), 19 VIII 2016, str. 7

Z Internetu (wybrane):

Nie żyje wojewoda zachodniopomorski Piotr Jania

Nie żyje wojewoda zachodniopomorski. Piotr Jania miał 64 lata

Nie żyje wojewoda zachodniopomorski. Pogrzeb w piątek

Zmarł Piotr Jania, wojewoda zachodniopomorski, człowiek "Solidarności"

Zmarł wojewoda zachodniopomorski Piotr Jania

21 sierpnia 2016 r. zmarł

Andrzej Kralczyński

Śp. Andrzej Kralczyński urodził się w Warszawie 29 lipca 1943 r.

Wychowany w rodzinie z tradycjami patriotycznymi jeszcze od Powstania Styczniowego. Jego rodzice pobrali się w 1938 r. Matka Stanisława zajmowała się wychowaniem dzieci: syna Andrzeja i córki Marii. Ojciec Władysław w czasie II Wojny Światowej brał udział w konspiracji. Był żołnierzem Armii Krajowej i uczestnikiem Powstania Warszawskiego - Batalion „Bełt”. Po upadku Powstania opuścił Warszawę jako jeńiec wojenny.

Andrzej Kralczyński ukończył studia na Uniwersytecie Śląskim - na Wydziale Prawa i Administracji. W latach 1971–85 pracował w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej jako specjalista ds. importu.

W latach 1980-81 Andrzej Kralczyński był wiceprzewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Fabryce Samochodów Małolitrażowych – Zakład nr 1 w Bielsku-Białej, członkiem Prezydium Zarządu Regionu Podbeskidzie i członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Po ogłoszeniu stanu wojennego i delegalizacji związku był aktywnym działaczem podziemnych struktur, współautorem podziemnych pism, a także angażował w działalność podziemnej radiostacji Trzeciego Szeregu "Solidarności". Za działalność związkową był internowany w 1982 r. od maja do listopada, a także aresztowany w kwietniu 1983 r. i zwolniony po amnestii w 1984 r. Do tego doliczyć trzeba wielokrotne rewizje i zatrzymania oraz pozbawienie możliwości pracy. Za konspiracyjną działalność został ponownie aresztowany w 1985 r. i skazany na 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Zwolniony po kolejnej amnestii, przez kilka lat nie mógł znaleźć stałego zatrudnienia. Od 1986 do 1988 r. pełnił funkcję jawnego rzecznika NSZZ „Solidarność” Regionu Podbeskidzie. Po reaktywacji związku w 1988 r. został członkiem prezydium Regionalnej Komisji Organizacyjnej NSZZ „Solidarność”. Był też delegatem na II Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”.

W czerwcu 1989 roku został wybrany senatorem z list Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” w Bielsku-Białej. Był senatorem I i II kadencji w latach 1989-1993 r.

Kłopoty ze zdrowiem zaczęły się już w stanie wojennym. Za swą aktywność opozycyjną zapłacił dużą cenę. Przeszedł udar mózgu a ostatnio, po operacji chirurgicznej i trzytygodniowej walce z chorobą odszedł na wieczną wartę.

W 2013 r. za zasługi dla przemian demokratycznych w Polsce, a także za osiągnięcia w działalności państwowej i publicznej, został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Ostatnie pożegnanie śp. Andrzeja Kralczyńskiego odbyło się w czwartek, 25 sierpnia w katedrze św. Mikołaja w Bielsku-Białej - od modlitwy różańcowej o 13.30. O 14.00 pod przewodnictwem biskupa seniora Tadeusza Rakoczego sprawowa-

na była Msza Święta pogrzebowa. Wraz z rodziną modlili się liczni kapłani, przyjaciele-związkowcy, przedstawiciele NSZZ "Solidarność", parlamentarzyści i przedstawiciele władz miejskich, m.in. wiceminister Stanisław Szwed, senator Andrzej Kamiński, były senator Marcin Tyrna, prezydent Bielska-Białej Jacek Krywult, członkowie Klubu Inteligencji Katolickiej i Katolickiego Domu Opieki "Józefów".

Jak przypominał w homilii bp Rakoczy, szkołą wiary i patriotyzmu była dla śp. Andrzeja jego rodzina, z tradycjami walki o wolność sięgającymi Powstania Styczniowego i ojcem należącym do Armii Krajowej. Z niej czerpał wzory ojcowskiej troski o najbliższych, ale także przykład odwagi, z jaką sam występował działając w stanie wojennym w strukturach Trzeciego Szeregu "Solidarności". - W 1989 r. został wybrany do szczytnej funkcji senatora Rzeczypospolitej. Należał do ludzi, którzy marzyli o wolnej Polsce, sprawiedliwej i solidarnej i w tej nowej roli dalej wspierał starania o Polskę - podkreślał bp Rakoczy.

Żegnając zmarłego przyjaciela były senator i szef "Solidarności" Podbeskidzia Marcin Tyrna wskazywał, jak cenne dla innych było świadectwo jego życia i determinacji, z którą bronił ideałów "Solidarności" i wizji patriotyzmu opartej na wartościach chrześcijańskich. Za to zapłacił nie tylko on, ale cała jego rodzina, doświadczająca dotkliwych szykan ze strony władzy.

Serdeczny list pożegnalny nadesłał francuski przyjaciel "Solidarności", Jean-Pierre Stobiecki, a ks. prał. Zbigniew Powada, kapelan ludzi pracy, z wdzięcznością wspominał długie godziny, jakie spędził ze śp. Andrzejem Kralczyńskim na rozmowach o kształcie wolnej Polski.

Po Mszy św. kondukt żałobny przeszedł na cmentarz parafialny przy ul. Grunwaldzkiej.

Opracowano na podstawie:

[http://bielsko.gosc.pl/doc/3401369.Nie-zyje-](http://bielsko.gosc.pl/doc/3401369.Nie-zyje-Andrzej-Kralczynski)

[Andrzej-Kralczynski](#)

<https://www.senat.gov.pl/aktualnosci/art,8991,bspan-stylecolor000000zmarl-andrzej-kralczynski-senator-i-i-ii-kadencjibspan.html>

<http://www.solidarnosc.org.pl/bbial/solidarnosc/zmarl-andrzej-kralczynski/>

<http://www.aniolbeskidow.pl/index.php/wiadomosci/984-pozegnanie-andrzeja-kralczynskiego>

<http://www.kik.bielsko.opoka.org.pl/inne/Andrzej-Kralczynski.pdf>

W biuletynie „Dłatego” dwukrotnie zostały opublikowane teksty poświęcone Andrzejowi Kralczyńskiemu. Artykuł Rajmunda Polaka o śp. Andrzeju Kralczyńskim pt. „Dyskoteka w celi pułkownika Pietruszki, współodpowiedzialnego za zamordowanie bł. ks. Popiełuszki” ukazał się w biuletynie „Dłatego” nr 12 (252) z 2 XII 2012 r. na str. 7-9.

Od Andrzeja Kralczyńskiego otrzymałem artykuł, który ukazał się w „Gazecie Warszawskiej” z dnia 10-16 maja 2013 r. z okazji podpisania Porozumień Sierpniowych. Był to artykuł Rajmunda Pollaka „Przesłuchanie, które zdemolowało psychikę nadgorliwego oficera SB!” W biuletynie „Dłatego” nr 8 (260) z 15 VIII 2013 r. na str. 5–7 udostępniłem jego fragmenty czytelnikom „Dłatego”.

Śp. Andrzej Kralczyński był mężem Elżbiety Kralczyńskiej, obecnej prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Bielsku-Białej.

Z Internetu (wybrane):

Nie żyje Andrzej Kralczyński

Odszedł Andrzej Kralczyński

Pożegnanie Andrzeja Kralczyńskiego

Zmarł Andrzej Kralczyński, senator I i II kadencji

Zmarł Andrzej Kralczyński – legenda podziemia z Podbeskidzia

25 sierpnia 2016 r. zmarła Anna Maria Kurska

Zmarła Anna Maria Kurska

Polska prawnik i polityk, senator PiS V i VI kadencji, matka Jacka i Jarosława Kurskich, urodziła się 24 sierpnia 1929 r. we Lwowie. (...) W czasie karnawału „Solidarności” założyła sędziowską „Solidarność”. Weszła w skład Zarządu Regionu związku. Pisała pisma procesowe opozycjonistom, pomagała w kwestiach prawnych, ale także życiowych. (...)

wSieci, nr 35 (196), 29 VIII – 4 IX 2016, str. 8

Zmarła Anna Maria Kurska

Tygodnik Solidarność, nr 36 (1446), 2 IX 2016, str. 5

Była wdową po obozie „Solidarności”

Przemówienie *Jarosława Kurskiego*, zastępcy redaktora naczelnego „Gazety Wyborczej”, wygłoszone podczas pogrzebu śp. Anny Kurskiej. Gdańsk, 30 sierpnia 2016 r. (skrót pochodzi od redakcji)

wSieci, nr 36 (197), 5-11 IX 2016, str. 36-39

Wybrała i uznała za swoją jedną z dwóch Polsk
Przemówienie *Jacka Kurskiego*, prezesa telewizji Polskiej, wygłoszone podczas pogrzebu śp.

Anny Kurskiej. Gdańsk, 30 sierpnia 2016 r. (skrót pochodzi od redakcji)

w*Sieci*, nr 36 (197), 5-11 IX 2016, str. 36-39

Z Internetu (wybrane):

Jacek Kurski pogrążony w żałobie. Zmarła jego matka Anna Kurska

Matka Jacka i Jarosława Kurskich, senator V i VI kadencji zmarła w wieku 87 lat

Nie żyje była senator PiS Anna Maria Kurska

Zmarła Anna Maria Kurska. Była senator PiS i matka prezesa TVP. Wieczny odpoczynek racz dać jej Panie...

Zmarła Anna Kurska. Matka Jacka i Jarosława Kurskich

2 września 2016 r. zmarła

Aleksandra Olszewska

Zmarła gospodyni Placu Solidarności w Gdańsku

2 września po ciężkiej chorobie zmarła Aleksandra Olszewska, legendarna pani Ala, gospodyni Placu Solidarności w Gdańsku.

Aleksandra Olszewska przy stoczniowej bramie po raz pierwszy pojawiła się jeszcze w latach 70. Przychodziła do męża, stoczniowca i zapalonego związkowca. (...)

W 2012 roku zasłynęła tym, że przegoniła ekipę, która chciała zdjąć logo Solidarności z nazwy stoczni, zasłaniające napis „im. Lenina”. Tak opowiadała o tym wydarzeniu: „Oni przyjechali i ja ich pytam, czego tu chcą. A ci mówią, że przyjechali zdjąć flagę solidarności. Ja im powiedziałam, że na to nie pozwolę, nigdy nie pozwolę jej zdjąć. Oni jednak zaczęli wyciągać drabinę, mówili, że to rozkaz. A ja na to, że dosyć mamy tutaj tego całego Lenina. Wtedy jeden z nich zadzwonił do swojej szefowej, takiej pani Ewy, i powiedział, że »Ale nie pozwala«. Ona na to odpowiedziała, że w takim razie sama nie może decydować i że gdzieś tam musi jeszcze zadzwonić. Tymczasem tamci nadal chcieli wchodzić, ale przestraszyli się, że ja im zrzucę te drabinę. Trochę się wtedy ze mną poszarпали, ale w końcu zadzwonili jeszcze raz i powiedzieli: »Pani Ala nie pozwoliła, a ona jest gospodynią na tym placu«”.

Tygodnik Solidarność, nr 37 (1447), 9 IX 2016, str. 4-5

Trudno uwierzyć, że jej z nami nie ma

Izabela Kozłowska, *Tygodnik Solidarność*, nr 38 (1447), 16 IX 2016, str. 6-7

Z Internetu (wybrane):

Nie żyje gospodyni Placu Solidarności. Była legendą

Umarła Pani Ala. Przez 35 lat z własnego wyboru opiekowała się Placem Solidarności

Zmarła opiekunka pomnika Poległych Stoczniovców

Zmarła Aleksandra Olszewska, legenda placu Solidarności

Zmarła Aleksandra Olszewska, legendarna gospodyni Placu Solidarności

Opracował Stanisław Waluś

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Ojca Świętego na rok 2015 i 2016

Wrzesień: *Powszechna:* Aby każdy wnosił wkład we wspólne dobro i w budowę społeczeństwa, które stawia w centrum osobę ludzką. *Ewangelizacyjna:* Aby chrześcijanie, przystępując do sakramentów i rozważając Pismo Święte, stawali się coraz bardziej świadomymi swojej misji ewangelizacyjnej.

Październik: *Powszechna:* Aby dziennikarze w swojej pracy zawodowej kierowali się zawsze szacunkiem dla prawdy i silnym poczuciem etyki. *Ewangelizacyjna:* Aby Światowy Dzień Misyjny odnowił we wszystkich wspólnotach chrześcijańskich radość i odpowiedzialność związane z głoszeniem Ewangelii.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach
Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Pielgrzymka KIK na Jasną Górę

Ogólnopolska Pielgrzymka Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę odbędzie się w sobotę 26 listopada 2016 r. Wyjazd z Tysiąclecia Dolnego z Parafii o godz. 7:00 i z Placu Andrzeja o 7:15 (przystanek koło sądu).

Godz. 9.30 – Msza św. w Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej, koncelebrowana przez Ks. Biskupa dra Adama Wodarczyka i kapelanów Klubów.

Godz. 11.30 – 13.30 – Wykłady w Kaplicy Różańcowej: godz. 11.30 – Wykład Ks. Biskupa dr. Adama Wodarczyka o Nowej Ewangelizacji, godz. 12.30 – Drugi wykład.

Godz. 13.45 – Modlitwa i złożenie kwiatów pod pomnikiem Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Godz. 14.00 – Droga Krzyżowa na Wałach Jasnogórskich, a po niej modlitwa i złożenie kwiatów pod pomnikiem Świętego Jana Pawła II

Godz. 15.15 – Spotkanie prezesów KIK (lub upoważnionych przedstawicieli Zarządów)

Wyjazd autokaru do Katowic godz. 16:00, przyjazd ok. godz. 17:30. Koszt 30 zł od osoby. Świadczenia: przejazd, opłaty drogowe i parkingowe, ubezpieczenie, posługa biskupa w Częstochowie.

Kontakt telefoniczny; Jan Mikos, 697684666, e-mail - mikosjan@gmail.com. Tel. 32 2544060.

Pielgrzymki w 2016 roku

Pielgrzymki organizowane

przez Jana Mikosa

Program Pielgrzymek Klubu Inteligencji

Katolickiej przy parafii na Tysiącleciu Dolnym

Kontakt telefoniczny; Jan Mikos, 697 684666, e-mail - mikosjan@gmail.com. Dyżur: wtorki w salce nr 2 przy parafii na Tysiącleciu Dolnym w godz. 17-18 i w każdy ostatni piątek miesiąca w siedzibie KIK w Katowicach przy kościele Mariackim. Zapraszamy do wspólnego pielgrzymowania. Zgłoszenia na dostarczonej karcie. Można telefonicznie. Zgłoszenia przy braku wpłat traktowane będą jako rezerwowe. Kolejność siedzeń w autokarze wg zapisów i dokonanych wpłat zaliczek lub całości.

1.10. Przeprośna Górka - Sanktuarium Ojca Pio 8 Błogosławieństw i Częstochowa. Wyj. g. 7:00 z parafii na Dolnym Tysiącleciu i 7:15 z placu Andrzeja w Katowicach. Koszt 35 zł., przyj. ok. godz. 18:00. Świadczenia: przejazd, ubezpieczenie, opłaty drogowe i parkingowe, przewodnik w Sanktuarium. Wpłata przy zapisie.

19.11. Pielgrzymka KIK do Łagiewnik.

Wyjazd z parafii na Dolnym Tysiącleciu godz. 7:00, z pl. Andrzeja g. 7:15. Koszt 30 zł.

26.11. Pielgrzymka KIK do Częstochowy. Wyjazd z parafii na Dolnym Tysiącleciu godz. 7:00, z pl. Andrzeja g. 7:15. Koszt 30 zł.

Kontakt telefoniczny; Jan Mikos, 697684666, e-mail - mikosjan@gmail.com. Tel. 32 2544060. Dyżur: wtorki w salce nr 2 przy parafii na Tysiącleciu Dolnym w godz. 17-18 i do ustalenia telefonicznie.

Sekcja Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny zaprasza

W siedzibie KIK w Katowicach raz w miesiącu, w drugą środę, odbywają się interesujące spotkania. Od godz. 17.00 nasz kapelan ks. prof. dr hab. Józef Kozyra, biblista, odpowiada na różne pytania związane z wiarą, religią i Kościołem. O godz. 18.00 pochylamy się nad Pismem Świętym. Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

Sekcja Nauka-Wiara

Spotkania odbywają się w trzecią środę miesiąca o godz. 18 w sali O.O. Oblatów, Katowice - Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12 (wejście od podwórza, parter). Szczegółowe informacje podawane są w miesięcznym programie.

Msze św. pierwszopiątkowe

Godz. 19.00 w Kościele Akademickim (krypta katedry Chrystusa Króla w Katowicach) wspólne z Duszpasterstwem Akademickim.

Dyżury w siedzibie KIK

W piątki od godz. 17.00 do 18.00. Prezes - pierwszy piątek miesiąca.

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe - 10 zł. O ile to jest możliwe, składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji. Można też wpłacać naszemu skarbnikowi Małgorzacie Piechoczek (na posiedzeniach Zarządu w czwartki o 17.00 - 11.02, 10.03, 14.04, 12.05, 9.06, 8.09, 13.10, 10.11 i 15.12 lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac Ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice konto PKO BP SA XI O/Katowice 29 1020 2313 0000 3302 0124 7709

Biblioteka KIK

Czynna w godzinach dyżurów. Zapraszamy.

Informacja o Radzie Porozumienia KIK w Internecie:

<http://porozumienie.kik.opoka.org.pl>

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś (32-2381797, s.walus@data.pl). Nakład: 340 egz. Adres do korespondencji: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376.

